

[Hans Jørgen Jensen]

havde vi vel nogle muligheder for at tale sammen; i hvert fald er der folk i landbrugs-kredse, der mener det.

Jeg er lidt ked af det i dag, for vi har jo fået at vide, at den ungdomsgarantiordning, der har løbet i Storstrøms amt og i Århus amt, skal fjernes i 1983. Jeg vil gerne spørge regeringen, hvad man agter at sætte i stedet for denne ungdomsgarantiordning. Vi har 3.500 af de dårligst stillede unge i Århusområdet og 1.800 af de dårligst stillede unge i Storstrøms amt, som efter 1983 ingen beskæftigelse har. Derfor vil jeg gerne have lov til at spørge: kan det virkelig være regeringens opfattelse, at noget, som nu er begyndt at fungere godt og hensigtsmæssigt, vil man fjerne med et pennestrøg? Jeg kan næppe tro det.

Til allersidst vil jeg bare sige, at den jobskabelseslovgivning, som vi nu forhåbentlig får af stabelen, vil fremme offentlige investeringer, som vil hjælpe erhvervslivet. Det vil i virkeligheden være med til at støtte den fantasirigdom, som findes i det danske folk. Den vil fra det offentlige side få en indspøjtning, sådan at erhvervslivet kan skabe tusinder af arbejdspladser. Det synes jeg at denne regering og de partier, der bakker op bag denne regering, glemmer, når de vurderer beskæftigelsessituationen.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg må sige, at jeg synes, at debatten begynder at blive noget mere forvirrende, end den tegnede til i starten.

Vi drøfter to ting. For det første en forespørgsel, der er rettet til regeringen. I den forespørgsel beder man regeringen om at vurdere ledighedssituationen og oplyse, hvilken politik regeringen vil føre for at forbedre beskæftigelsen. I den forbindelse har jeg nøje gennemgået regeringens samlede økonomiske politik, for det er klart, at en forbedring af beskæftigelsen forudsætter både, at konkurrenceevnen forbedres, og at vi får styr på de offentlige finanser.

For det andet drøfter vi regeringens program til investeringsfremme, og det er det, der er kommet til at præge debatten på det sidste. Hr. Heinesen siger f. eks., at der overhovedet ikke er nogen beskæftigelsesvirkning i det. Jo, det er der, hr. Heinesen. Læs nu det program! Det, der er problemet, er, at social-

demokratiet har så svært ved at tænke i andet end meget traditionelle beskæftigelsesplanbaner. Hvis ikke man ser lange lister over tilskud, der gives til det ene og det andet formål, hvor det ude i margenen er anført, at så bliver der ansat 17 dér og 25 dér, så tror man ikke, at der er beskæftigelse i det. Læs nu det forslag nøje igennem! Så vil man se, at der eksempelvis lægges op til, at det offentlige ved at træffe beslutninger kan fremskynde private investeringsbeslutninger. Det er da ikke en tilfældighed, at vi skriver, at vi ønsker at fremrykke en række offentlige myndigheders behandling af sager, hvilket kan gøre det muligt for koncessionerede selskaber, for private virksomheder at træffe investeringsbeslutninger.

Er der ikke investeringsmuligheder i at få en hurtig behandling af ansøgninger om nye Nordsøkoncessioner? Er der ikke investeringsmuligheder nedlagt i, at vi giver mediekommissionens betænkning en hurtig behandling, så der kan blive adgang til at gennemføre en lang, lang række investeringer i kommunikation, i elektronik? Er der ikke investeringsmuligheder i, at vi åbner for, at offentlige opgaver udliciteres på en bedre og mere produktions- og beskæftigelsesfremmende måde? Selvfølgelig er der da det. Det, regeringen bare ikke har ønsket at gøre, er at skrive op, præcis hvor mange mennesker hvert enkelt af disse forslag kan bringe i arbejde, for det er ikke muligt. Der er ikke tvivl om, at der er en lang række investeringsmuligheder, der kaldes frem gennem dette investeringsprogram. Jeg tror, at socialdemokratiet gjorde klogt i at tænke lidt mindre traditionelt.

Og i øvrigt har socialdemokratiet altså ikke nogen baggrund for at stå op og rette denne kritik imod den nye regering. Hvad var det, vi overtog? Overtog vi et stort, flot program til, hvordan man sætter investeringerne i gang i Danmark? Nej, det gjorde vi ikke. Vi overtog et underskud på statsfinanserne, der næste år ville være blevet 80 mia kr. Vi overtog et stærkt stigende betalingsbalanceunderskud. Vi overtog en effektiv obligationsrente på 21-22 pct. Vi overtog en finanslov, der altså ikke var tilstrækkelig sammenhæng i. Vi overtog da ikke noget investeringsprogram. Hvor er det henne? Jeg vil også godt sige til hr. Heinesen, at fremrykningen af de statslige investeringer har hr.